

[Justitsministeren.]

kan blive genstand for en omfattende debat. Vi bliver nødt til også at have dem med, når vi skal til at overveje tingene nærmere i retsudvalget.

Jeg har tidligere i dette udvalg og også i arbejdsmarkedsudvalget været inde på, at det kan forekomme, at en handlemåde ikke er strafbar, men alligevel retsstridig efter de civile retlige regler. I sådanne tilfælde vil der kunne blive tale om erstatningsansvar eller om direkte indgriben ved fogden under en forbudsforretning eller en umiddelbar fogedforretning.

Selv om man går ud fra, at de handlinger, der er forekommet i den seneste tids arbejdskonflikter, ikke er strafbare, udelukker det altså ikke, at den pågældende adfærd har været retsstridig i civilretlig forstand, og det er formentlig denne form for ulovlighed eller retsstridighed, professor Illum har hentydet til i sine udtalelser i tv-avisen om Bækkelundsagen.

Jeg skal dog tilføje, at der hverken i den juridiske teori eller i retspraksis er taget stilling til, om der vil kunne blive tale om fogedforbud eller om umiddelbar fogedforretning i de tilfælde, der er forekommet i den senere tids arbejdskonflikter.

Når jeg har villet nævne dette, så er det ikke for at forplumre vandene yderligere, men så er det for at gøre opmærksom på, at det er en mangesidet affære, vi går i gang med, i det øjeblik vi skal ind i processen, der er blevet kaldt for tydeliggørelse.

Jeg vil gerne komme med nogle få kommentarer til nogle af ordførerne. Jeg takker fru Nathalie Lind for bemærkningerne om, at der ikke skal ske en ændring af retstilstandene, men at der er tale om en understregning af ordet „tydeliggørelse“. Det er et godt grundlag at gå videre på i de overvejelser, vi skal have i retsudvalget.

Jeg vil også gerne takke hr. Glistrup for den nænsomhed, som han mente han behandlede mig med. Jeg tør måske antyde, at den kom mig slet ikke overraskende. Jeg har nu ikke helt den samme opfattelse som hr. Glistrup af gustne retsprofessorer. Jeg tror, vi har et gennearbejdet retsgrundlag her i landet, som man skal være forsigtig med at omkalfatre i løbet af både 14 dages og 3 eller 5 ugers diskussion på politisk plan. Vi er nødt til for alvor at tænke os om.

Det var alt, hvad jeg sagde i forbindelse med centrum-demokraternes forslag. Jeg var slet ikke inde på, som hr. Glistrup mente, at alle andre problemer i hele verden skulle løses samtidig med dette forslag. Jeg gjorde bare opmærksom på, at sammen med den lille kerne, som centrum-demokraternes forslag er, hænger der en lang række andre problemer, som man skal tage sig i agt for ikke at komme til at brænde sig på.

Til hr. Hilmar Baunsgaard vil jeg gerne sige, at jeg forsøgte at være regulær i citatet fra kronikken i Politiken. Jeg sagde nemlig ikke blot det, som hr. Hilmar Baunsgaard citerede mig for, at professor Illum ikke mente, der var anledning til lovgivningsindgreb; jeg tog med vilje en sætning mere med, hvor det hedder: „Det betyder dog ikke, at man ikke må se på den med betænkelighed“, nemlig den udvikling, som der var tale om. Jeg bestræbte mig på at få sagt, at dette ikke bare kan tages til indtægt for en hvilken som helst holdning. Der er problemer i sagen, men det kan klares ad anden vej end lovgivningsindgreb. Så meget står der vistnok trods alt.

Jeg er også denne ordfører taknemlig for udtalelsen om, at man ønskede — jeg tror, jeg citerer korrekt — justitsministerens godkendelsesstempel på den ordning, der skulle være. Det er næsten videre, end jeg havde kunnet forvente i denne situation. Men jeg forstår det sådan, at der dermed er givet principiel tilslutning til, at denne sag skal have den juridiske vurdering, inden vi politisk laver en løsning på den, og hvis det er tilfældet, så er vi i hvert fald nået så vidt, at jeg også kan give fuld tilslutning til den sidste afgørende sætning. Hensigten bør der ikke være tvivl om. Jeg tror, vi kan nå langt frem ad den vej.

Til hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at jeg tror egentlig godt, jeg allerede i dag kan sige, at der er garanti for, at landets lovlige øvrigheder vil håndhæve den lovgivning, vi har. Jeg mener i øvrigt også, at det, der er sket ved politiets indsats i de to tilfælde, der i særlig grad har været behandlet her, har været i overensstemmelse med det retlige grundlag, politiet har haft at handle på. Normalt skal man jo ikke stå og rose nogen, man har med at gøre i det daglige arbejde, men jeg synes, der har været handlet med besindighed i disse sager. Derfor tror jeg